

OPEN BRIEF

Aan de Burgemeester van Den Haag

Geachte heer Remkes,

Op 5 Mei, Bevrijdingsdag 2020 heb ik in uw stad gedemonstreerd voor de Vrijheid. Het is een treurig en paradoxaal feit dat 75 jaar na het einde van de Duitse Bezetting op 5 Mei 1945 onze fundamentele vrijheidsrechten in het kader van de coronamaatregelen ons wederom gedeeltelijk zijn ontnomen.

In het actuele coronabeleid is begrijpelijkerwijze grote aandacht voor de spreading van het virus en de medische zorg van besmette personen. Maar in de parlementaire besluitvorming is er nauwelijks debat geweest en zeker geen afweging gemaakt van enerzijds de overbelasting van IC capaciteit tegenover de astronomische kosten en negatieve effecten.

De zeer ingrijpende maatregelen veroorzaken een economische crisis met miljardenverliezen en honderdduizenden werklozen. Ze bedreigen de fundamentele van de rechtsstaat, veroorzaken een fors welzijnsverlies voor 17 miljoen burgers en scheppen bij velen diepe psychologische trauma's.

De politiek en de dominante media zijn gefixeerd op de medische kant en hebben angstwekkend weinig aandacht voor de vernietigende maatschappelijke effecten. Als er een moment is in de naoorlogse geschiedenis om als burgers je stem te laten horen en op te komen voor onze vrijheden dan is het nu.

Ze velen zijn het niet eens met het gevoerde beleid, maar de zeer harde inperkende maatregelen van bestuur en politie maken dat er bij veel burgers een angst is om te demonstreren. Een angst is om hun fundamentele vrijheidsrecht uit te oefenen. De dreiging van € 400 boete en hard politieoptreden schrikt mensen af om voor hun fundamentele vrijheden op te komen.

Mijn deelname aan deze demonstratie is door het politieoptreden geworden tot een verbijsterende, angstwekkende en bedreigende ervaring met een strafrechtelijke staart daaraan vast. Precies die bedreiging en politiestaat, die we na de 2^e Wereldoorlog nooit meer wilden werd hier wederom zichtbaar. Laat ik U schetsen hoe zich dat voltrok.

Uzelf had toestemming gegeven dat we niet op het Plein, maar op de Koekamp naast het Malieveld een demonstratie mochten houden. Enkele honderden demonstranten met spandoeken hadden zich daar keurig verzameld. Het was prachtig weer en er heerste een ontspannen en positieve sfeer. Men lachte, sprak elkaar, hield redelijk afstand van elkaar en hief spreekkoren aan.

Het is mijn stellige overtuiging dat de politie in vol uitrusting met helmen en paarden een extreme overreactie gaf tegenover deze in wezen vriendelijke zachtmoedige demonstratie. Op een gegeven moment werd er wat door een politiemegafoon geroepen, maar dat werd overstemt door een spreekkoor. De politie kwam toen met paarden op de demonstranten inrijden en dat ging er niet altijd zachtzinnig aan toe. De demonstratie gaf gehoor aan de politieoproep en verplaatste zich langzaam van de Koekamp naar de ingang van het Centraal Station.

Een aantal mensen vertrok via het CS en een aantal bleven gewoon napraten, terwijl de politie in volle uitrusting toezicht hield. Ikzelf raakte in gesprek met iemand en toen bleek plotseling dat we door de politie omsingeld waren, waardoor we niet meer naar de trein konden en gedwongen werden plaats te nemen in de politiebussen.

Als de politie ons collectief dan wel individueel voor het CS had gevraagd te vertrekken had ikzelf, maar ik denk met mij bijna iedereen vertrokken. Zeker als daarbij de waarschuwing van arrestatie was afgegeven. Duidelijk is dat de politie dat heeft nagelaten en nodeloos de demonstratie heeft geëscaleerd.

Niemand van de demonstranten in de politiebussen begreep eigenlijk wat we fout hadden gedaan en de politie kon of wilde ons dat ook niet vertellen. Wat toen volgde was even absurd, bedreigend, vernederend als buiten proportie. 88 Vrijheidsdemonstranten werden op Bevrijdingsdag naar het politiebureau gebracht. We werden een voor een uitgeladen en voor 6 uur zonder enige afleiding individueel opgesloten in kale politiecellen. Daarna moesten we een schriftelijke verklaring tekenen en werden op straat gezet met de mededeling dat we strafrechtelijk zouden worden vervolgd. Bevrijdingsdag werd voor deze burger gevangenisdag en zal dat in mijn hoofd nog lang blijven.

Er werd tijdens de demonstratie redelijk afstand bewaard. Mede daarom het absurd en cynisch waar te nemen dat ons wordt verweten dat we de 1,5 meter regel zouden hebben overtreden, terwijl de politie ons zelf dwong met 40 man in een bus plaats te nemen. Op het bureau waren de 1,5 m codes volledig afwezig.

Overall stonden politiemensen in groepjes dicht op elkaar te praten. Ik begrijp heel goed dat collega's met elkaar praten en niet uit kunnen komen met de absurde 1,5 meter samenleving, maar het is wel heel cynisch en meten met 2 maten dat ons strafrechtelijk wordt verweten waar de politie zelf op geen enkele manier het goede voorbeeld in geeft.

Cynisch en buitenproportioneel is ook het vergelijk in de omgang met andere protesten. Bij het boeren- en bouwers protest afgelopen najaar werd geaccepteerd dat de boeren en bouwers met hun tractoren en groot materieel straffeloos over de autobaan reden, terwijl wij als vreedzame belangeloze vrijheidsdemonstranten worden opgepakt en opgesloten omdat we onvoldoende gehoor zouden hebben gegeven aan de politie, terwijl dat helemaal niet waar was

Het beleid lijkt een aanslag op het fundamentele vrijheidsrecht van demonstratie. Wij mogen op Bevrijdingsdag komen demonstreren voor onze actuele vrijheidsrechten, maar de politiemacht maakt het zo intimiderend en bedreigend dat weinig burgers het op dit moment nog aandurven in de publieke ruimte te demonstreren. Het beleid is een aanslag op het fundament van rechtsstaat en democratie

Ik richt mij niet alleen tot U als burgemeester van Den Haag, verantwoordelijk voor het mogelijk maken van demonstraties in onze politieke hoofdstad,

U was tevens voorzitter van de staatscommissie parlementaire stelsel en presenteerde het rapport 'Lage drempels, hoge dijken'. U pleit daarin voor een progressieve vernieuwing van democratie en rechtsstaat. Ik citeer uit het persbericht: 'Niet alle burgers voelen zich voldoende gehoord en vertegenwoordigd. De bestaande politieke onvrede bij een deel van de bevolking kan leiden tot afhaken en afkeer van de democratie. De staatscommissie adviseert het kabinet om nu passende maatregelen te nemen', Precies dat dreigt door het harde en repressieve politieoptreden.

Ik hoef U niet uit te leggen wat het belang is van die fundamentele grondrechten en specifiek het recht op demonstratie. U heeft er zelf een pleidooi voor gemaakt.

Ik doe een beroep op U dat grondrecht van demonstratie in ere te herstellen en niet verder te bedreigen en daarom af te zien van strafrechtelijke vervolging van

de 88 vrijheidsdemonstranten. Als we al iets fout hebben gedaan, dan zijn we reeds disproportioneel gestraft.

Er is de afgelopen weken veel aandacht geweest voor de ‘Helden uit de Zorg’, Misschien zou het tijd worden meer respect te geven aan hen die vinden dat ze zonder betaling, belangeloos op moeten komen voor onze fundamentele vrijheidsrechten. Het onderdrukken van die roep is een smet op de rechtsstaat en doet denken aan de bittere bezettingsjaren 40-45 waarin de ‘helden van de vrijheid’ in de cel werden gegooid en strafrechtelijk vervolgt.

Laat ik eindigen met een citaat uit de speech van ons staatshoofd, koning Willem-Alexander op 5 Mei 2020 op de Dam in Amsterdam:

‘In deze uitzonderlijke maanden hebben wij allemaal een deel van onze vrijheid op moeten geven.

Het minste wat we kunnen doen is: niet weggijken. Niet goedpraten. Niet uitwissen. Niet apart zetten. Niet ‘normaal’ maken wat niet normaal is.

En: onze vrije, democratische rechtsstaat koesteren en verdedigen. Want alleen die biedt bescherming tegen willekeur en waanzin.

Ik vraag U hierbij het aan vrijheidsdemonstranten gedane onrecht recht te zetten

Hoogachtend

Drs A.C. Gietelink